

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.061 van 16 februari 2012
in de zaak A. 202.442/IX-7476**

In zake: Luc VAN DEN STEEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katrien Crauwels
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124/14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. De vordering, ingesteld op 14 november 2011, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van:
 - de nota van 10 januari 2011 van de directie Mobiliteit en Personeelsbeheer van de federale politie betreffende de aanstelling in de graad van commissaris van politie van een aantal personeelsleden van de directie gerechtelijke politie;
 - het ministerieel besluit van 5 mei 2011 tot aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de directie gerechtelijke politie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 januari 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Clonen, die loco advocaat Katrien Crauwels verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker treedt op 26 september 1985 in dienst bij de voormalige rijkswacht. Op 26 september 1988 wordt hij benoemd in de graad van opperwachtmeester. Vanaf 1994 is de verzoeker tewerkgesteld binnen het Centraal

Bureau der Opsporingen (CBO) van de toenmalige rijkswacht. Sinds 1996 wordt hij gedetacheerd naar de Bewakings- en Opsporingsbrigade (BOB) van Antwerpen en diverse (toenmalige) BOB-eenheden, waar hij de leidinggevende functie van “keuronderofficier” uitoefent, evenwel zonder in het bezit te zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de BOB (hierna: BOB-brevet). De verzoeker is ook thans niet in het bezit van dit BOB-brevet. Hij zet in het verzoekschrift uiteen dat redenen van structurele aard hem verhinderden om aan de opleiding voor het BOB-brevet deel te nemen en dus om dat brevet te behalen.

Naar aanleiding van de politiehervorming wordt de dienst van de verzoeker ondergebracht bij de Directie van de bestrijding van de economische en financiële criminaliteit (DJF) van de Federale Gerechtelijke politie. De dienst waartoe de verzoeker behoort, wordt beschouwd als een federale gerechtelijke onderzoeksdienst.

3.2. Op grond van artikel XII.VII.23 van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) en artikel 25 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 tot uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid, en 53, van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten en houdende diverse andere overgangsbepalingen, worden 270 hoofd- en keuronderofficieren aangesteld in de graad van commissaris. Het betreft een aanstelling in de graad, en geen benoeming in de graad. Luidens het genoemd artikel 25 is de voorwaarde wel dat deze personeelsleden op 30 december 2000 deel uitmaken van de bewakings- en opsporingsbrigades of van de dienst gerechtelijke politie bij het militair gerecht.

De verzoeker voldoet niet aan deze voorwaarde vermits hij niet in het bezit is van het BOB-brevet en niet officieel in plaats gesteld is bij de BOB te Antwerpen.

3.3. Op 1 april 2001 wordt de verzoeker binnen de geïntegreerde politie benoemd in de graad van hoofdinspecteur.

3.4. Artikel XII.VII. 18 RPPol zoals vervangen door de wet van 3 juli 2005 en vervolgens gewijzigd door de wet van 25 januari 2010 bepaalt:

“§ 1. In afwijking van artikel VII.II.6, kan de hoofdinspecteur van politie, lid van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, die op de datum van de inwerkingtreding van dit artikel de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis geniet, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie, indien hij geen evaluatie ‘onvoldoende’ geniet en voor zover de in § 2 bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd.

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, in de loop van het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel. Daartoe worden alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden, per korps van oorsprong en per categorie van de respectieve graden hoofdinspecteur eerste klasse, adjudant / adjudant-chef bij de rijkswacht, en gerechtelijk afdelingsinspecteur / laboratoriumafdelingsinspecteur / afdelings-inspecteurelectrotechnicus / afdelingsinspecteur voor gerechtelijke identificatie, gespreid over zeven jaren naar rata van, per jaar, één zevende van hun totaal aantal binnen hun categorie en dit in dalende volgorde van hun anciënniteit in die graad op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit artikel, aangevuld met de graadanciënniteit die zij sinds die inwerkingtreding tot 1 april 2005 hebben opgebouwd. Om die volgorde vast te stellen geldt een voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten bij de voormalige rijkswacht en, wat de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten betreft, van de afdelingsinspecteurs met de loonschaal 2D op de andere afdelingsinspecteurs. In geval van aanwijzing na 1 april 2005 voor een betrekking buiten de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, blijft de voormelde spreiding op het betrokken personeelslid van toepassing.

De in het eerste lid bedoelde personeelsleden verkrijgen op de datum van hun benoeming tot de graad van commissaris van politie de loonschaal O2 met een loonschaalanciënniteit gelijk aan nul, in voorkomend geval verhoogd met de loonschaalanciënniteitsbonificatie bedoeld in artikel XII.VII.14.

§ 2. De in § 1, eerste lid, bedoelde proportionaliteit bestaat uit de verhouding tussen het aantal in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden die op 1 april 2001 deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie en afkomstig zijn uit de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten, respectievelijk voormalige rijkswacht.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten tot commissaris van politie worden benoemd.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige rijkswacht en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige rijkswacht tot commissaris van politie worden benoemd en kunnen, vervolgens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, nog actuele personeelsleden die tot het middenkader van de voormalige rijkswacht behoorden, in aanmerking komen voor de aanvulling.

§ 2/1. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 worden de hoofdinspecteurs van politie die zijn ingeschaald in de loonschaal M5.2 en die houder zijn van het brevet voor de bevordering naar de loonschaal 2D, bedoeld in artikel 110 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, die op 1 januari 2009 nog niet tot commissaris zijn benoemd, op die datum in die graad bevorderd, voor zover zij geen laatste evaluatie met eindvermelding ‘onvoldoende’ hebben.

In afwijking van paragraaf 2, wordt vanaf 1 januari 2009 de in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde proportionaliteit vastgesteld door het aantal van de op die datum in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten in aanmerking te nemen; het in paragraaf 2, derde lid, bedoelde aantal personeelsleden van de voormalige rijkswacht wordt dan proportioneel verhoogd zodat de initiële verhouding ongewijzigd blijft.

§ 3. De personeelsleden die omwille van de in § 2 bedoelde proportionaliteitsvoorwaarde niet binnen de in § 1, tweede lid, bedoelde zeven jaren kunnen worden bevorderd, worden vanaf 2012 en uiterlijk tot 2015 in de graad van commissaris van politie benoemd volgens de nadere regels bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.”

Op grond van deze bepalingen kunnen hoofdinspecteurs die de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis genieten, bevorderd worden tot de graad van commissaris van politie, indien zij geen evaluatie “onvoldoende” hebben gekregen en voor zover de bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd, en dit gespreid over een periode van zeven jaar van 2005 tot en met 2011. Deze benoemingen/bevorderingen worden gemeenzaam de “rode loper” genoemd.

De verzoeker behoort tot de groep die overeenkomstig het geciteerde artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol in aanmerking komt voor de aanvulling.

3.5. De nadere regels met betrekking tot de aanvulling waarvan sprake in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol zijn vastgesteld in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: het koninklijk besluit van 3 juni 2007) dat uitwerking heeft vanaf 1 april 2005 en dat luidt:

“De in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol bedoelde aanvulling geschiedt door ambtshalve aanstellingen van de betrokken actuele personeelsleden die geen evaluatie ‘onvoldoende’ genieten, met volgende voorrang :

- 1° de personeelsleden die onder de toepassing vallen van artikel XII.VII.18 RPPol, met voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten;
- 2° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirantofficier van de gemeentepolitie of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;
- 3° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht of van het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding of van het brevet van operationele misdrijfanalist;
- 4° de overige personeelsleden.

Binnen elk van de in het eerste lid bedoelde categorieën geschieden de aanstellingen op basis van de kaderanciënniteit.”

De verzoeker wordt op basis van dit besluit als 280ste gerangschikt. Hij beschikt over geen brevet dat hem toelaat ingedeeld te worden bij de derde categorie.

3.6.1. Het koninklijk besluit van 1 maart 2009 wijzigt het koninklijk besluit van 3 juni 2007. De doorgevoerde wijziging heeft enkel betrekking op de derde categorie en strekt ertoe binnen die categorie een voorrangsregeling in te

stellen voor de leden van de BOB, die vóór 30 december 2001 hun BOB-brevet behaalden.

Dit koninklijk besluit van 1 maart 2009 is eerst door de Raad van State geschorst (arrest nr. 196.212 van 21 september 2009) en vervolgens bij arrest nr. 213.046 van 9 mei 2011 vernietigd.

3.6.2. Na de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 1 maart 2009 heeft de verwerende partij op 2 november 2010 een nieuw koninklijk besluit uitgevaardigd waarbij, met uitwerking op 1 januari 2009, artikel 1, eerste lid, 3°, van het sub 3.5. geciteerde koninklijk besluit van 3 juni 2007, aangevuld wordt met een nieuw lid, luidend:

“de personeelsleden die vóór 30 december 2000 beschikten over het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht worden, onverminderd de toepassing van het eerste lid, in aanmerking genomen ten belope van de proportionele verhoging van het aantal personeelsleden van de voormalige rijkswacht met toepassing van artikel XII.VII.18, § 2/1, tweede lid, RPPol”.

Het koninklijk besluit van 2 november 2010 maakt het voorwerp uit van een annulatieberoep (zaak G/A. 199.029/IX-7053).

3.7. Na het koninklijk besluit van 2 november 2010 wordt bij nota van 10 januari 2011 van de Federale Politie, Algemene directie van de ondersteuning en het beheer - Directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer, nr. DGS/DSP/Bur3/2011/750, een nieuwe rangschikking bekendgemaakt. De verzoeker wordt daarin op plaats 265 gerangschikt.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.8. De aanstellingen die daarop volgen zijn vervolgens gerealiseerd met het ministerieel besluit van 5 mei 2011, dat werd gepubliceerd in het Bulletin van het Personeel van 9 mei 2011.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Toepassing van de verkorte procedure van artikel 93 van het Algemeen Procedurereglement

Standpunt van de auditeur-verslaggever

4. De auditeur-verslaggever heeft een verslag geredigeerd waarbij hij, toepassing makend van artikel 93 van het Algemeen Procedurereglement, besluit dat het annulatieberoep niet ontvankelijk is. Wat de tweede bestreden beslissing betreft wordt daarvoor vastgesteld dat, door de bekendmaking van het ministerieel besluit van 5 mei 2011 in het personeelsbulletin van 9 mei 2011, de verzoeker dat besluit vanaf die dag kon kennen zodat het beroep, ingediend op 14 november 2011 ruimschoots laattijdig is. Wat de eerste bestreden beslissing betreft wordt enerzijds uiteengezet dat het dienstorder van 10 januari 2011 geen voor vernietiging vatbare handeling is, aangezien het niets anders doet dan het koninklijk besluit van 2 november 2010 uitvoeren en derhalve geen eigen rechtsgevolgen sorteert en wordt anderzijds betoogd dat een vernietiging van de bestreden rangschikking tot gevolg zal hebben dat de verzoeker terugvalt van de 265e plaats tot de 280e plaats in de rangschikking, hetgeen hem geen voordeel oplevert.

Standpunt van de partijen

5. Volgens de uiteenzetting van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen is de vordering, wat haar tweede voorwerp betreft, laattijdig ingediend. Zij betoogt dat het bestreden ministerieel besluit bekendgemaakt is in het Bulletin van het Personeel van 9 mei 2011 en dat deze bekendmaking, die gebeurde overeenkomstig artikel II.15 van het ministerieel besluit van 28 december 2001 tot uitvoering van het RPPol (het UBPol), de beroepstermijn voor de verzoeker heeft doen ingaan. De verzoeker kon van het bulletin kennis nemen “via de site ‘Portal’, ook toegankelijk via het Internet”. Als vrijwilliger in

de opdracht had hij zeker de nodige schikkingen moeten treffen voor de opvolging van zijn zaken. Zij voegt daaraan toe dat de verzoeker, na beëindiging van zijn opdracht in Kosovo, het werk in zijn dienst van oorsprong hervat heeft op 14 september 2011 zodat, ook vanaf die datum gerekend, het beroep een dag te laat ingediend is.

6. Ter terechtzitting betwist de verzoeker de stelling van de verwerende partij. Hij antwoordt dat hij wegens zijn opdracht in Kosovo, afwezig was uit zijn dienst, dat het bulletin van het personeel hem niet bereikt heeft en dat hij niet inziet welke initiatieven hij had kunnen nemen om via het internet kennis te nemen van de administratieve ontwikkelingen hier te lande.

Beoordeling

7. Het bestreden ministerieel besluit is bekendgemaakt in het Bulletin van het Personeel van 9 mei 2011. Dat Bulletin is een door artikel II.15 UBPol ingesteld medium om aanstellingen en benoemingen ter kennis van het personeel van de politiediensten te brengen. Deze bij reglement ingestelde bijzondere vorm van bekendmaking doet de termijn voor het instellen van een annulatieberoep ingaan, tenzij de betrokkene aannemelijk maakt dat bijzondere omstandigheden hem belet hebben van het Bulletin, dat binnen de dienst verspreid wordt, kennis te nemen. In dat geval begint voor hem de beroepstermijn te lopen op het ogenblik van de feitelijke kennisneming van de beslissing.

De verzoeker was ten tijde van de verspreiding van het bulletin van het personeel in opdracht in Kosovo. De verwerende partij bewijst niet dat het bulletin van het personeel wordt verspreid onder de politieambtenaren die dergelijke opdracht in het buitenland vervullen. Zij brengt ook geen overtuigende argumenten aan die zouden kunnen doen besluiten dat de verzoeker, in de concrete omstandigheden waarin hij zijn opdracht vervulde, nagelaten heeft de minimale waakzaamheid aan de dag te leggen om kennis te nemen van het personeelsbulletin

van 9 mei 2011. De bekendmaking in dat personeelsbulletin heeft in het geval van de verzoeker de beroepstermijn niet doen ingaan.

De verzoeker heeft op 15 september 2011 de eerste bestreden beslissing voor kennisneming ondertekend. Hij erkent dat hij dezelfde dag ook kennis gekregen heeft van het ministerieel besluit van 5 mei 2011. De verwerende partij bewijst niet dat die kennisneming voordien gebeurde. De omstandigheid dat de verzoeker op 14 september 2011 het werk in zijn gewone dienst hernomen heeft laat op zich dat besluit niet toe.

In de huidige stand van de rechtspleging kan niet besloten worden tot de laattijdigheid van het beroep.

8. Er is geen aanleiding om met toepassing van artikel 93 van het algemeen procedurereglement te besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep.

V. Onderzoek van de vordering tot schorsing

A. De ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

9. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering in zoverre ze gericht is tegen de nota van 10 januari 2011. Volgens haar is die nota niets meer dan de kennisgeving van de rangschikking zoals die gewijzigd is door de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 2 november 2010, zodat het niet gaat om een aanvechtbare rechtshandeling. De verzoeker heeft ook geen belang bij een vernietiging van die nota, aangezien hij aldaar op plaats 265 wordt gerangschikt terwijl hij anders plaats 280 innam.

Beoordeling

10. De nota van 10 januari 2011 is een intern administratief stuk waarbij de directeur-generaal van de directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer het artikel XII.VII.18 Rppol, met de op dat ogenblik geldende uitvoeringsregeling, concreet gestalte geeft door de redactie van de lijst met bepaling van de volgorde voor de benoeming in de graad van commissaris. Die lijst geeft in alle duidelijkheid weer over welke titels de verschillende personeelsleden -de zgn. “rechthebbenden”- beschikken en op welke plaats zij daarmee worden gerangschikt met het oog op de opeenvolgende aanwijzingsbeslissingen. Dergelijke lijst is informatief en laat de betrokkenen toe hun situatie in te schatten, maar verandert hun rechtstoestand niet. In de mate de minister die lijst van de administratie hanteert om definitief te beslissen over de aanwijzing tot commissaris, gaat het wel om een voorbereidende beslissing waarvan de onregelmatigheden leiden tot de onwettigheid van het ministerieel besluit dat deze onregelmatigheden overneemt.

De vordering tot schorsing gericht tegen de nota van 10 januari 2011 is niet ontvankelijk.

B. De voorwaarden voor de schorsing van de tenuitvoerlegging

11. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernstig middel

Standpunt van de partijen

12. De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol, van het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verduidelijkt eerst dat hij sinds 1994 werkt binnen de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie (CDBC), die met de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten behoort tot de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie van de Federale Politie. Hij beschikt niet over het BOB-brevet, maar dit ligt aan het feit dat hij op de plaats waar hij tewerkgesteld was, structureel in de onmogelijkheid was om aan de opleiding deel te nemen. Hij brengt in herinnering dat de voorrangsregeling, die artikel XII.VII.18, § 2, en het koninklijk besluit van 3 juni 2007 instellen, melding maakt -de derde categorie- van de personeelsleden die houder zijn van het aanvullend brevet van gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de BOB of van het brevet van hogere aanvullende gerechtelijke opleiding (HAGO-brevet) of van het brevet van operationele misdrijfanalist (OMA-brevet). Hij stelt dat het voormalig BOB-brevet in de nieuwe politiestructuur vervangen is door de “functionele gerechtelijke opleiding” (FGO) die leidt tot het “recherchebrevet”. Om een functie bij de federale gerechtelijke politie te kunnen uitoefenen moeten de kandidaten slagen in luik 1 en 2 van de FGO. Hij is reeds lang tewerkgesteld bij de CDBC -een centrale dienst van de Federale Politie- en bezit als voormalig keuronderofficier van de rijkswacht ook de hoedanigheid van Officier van Gerechtelijke Politie zodat hij vrijgesteld is van de luiken 1 en 2 van de FGO. Aangezien de personeelsleden die op 1 januari 2003 in plaats waren gesteld in een centrale dienst van de Algemene Directie van de Federale Politie en die geslaagd waren in de opleiding die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie verleent, vrijgesteld zijn van de functionele opleiding gerechtelijke politie en aldus automatisch het

recherchebrevet verkrijgen, moet ook hij geacht worden op de vereiste datum te beschikken over het brevet dat het koninklijk besluit van 3 juni 2007 vereist. De verwerende partij heeft dat standpunt onderschreven in een advies van 9 september 2008 inzake een ander hoofdinspecteur (Stuyvaert) die in een vergelijkbare situatie als de verzoeker was.

In het eerste onderdeel van het middel stelt hij dat de vereiste van het bezit van het BOB-brevet, opgenomen in artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 juni 2007, slechts kan en mag geïnterpreteerd worden in de zin dat de personeelsleden “die geacht worden het recherchebrevet te bezitten”, voldoen aan de voorwaarden om voorrang te krijgen. Door die bepaling aldus te lezen dat hij niet kan beschouwd worden als titularis van het recherchebrevet of het HAGO-brevet of dat hij niet geacht kan worden het BOB- of HAGO-brevet te bezitten, schendt de verwerende partij het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. In ieder geval heeft de verwerende partij in een bepaald concreet geval het nieuw recherchebrevet gelijkgesteld met het HAGO-brevet waarvan sprake in artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 juni 2007; met name geniet hoofdinspecteur M. Van Breda, die evenmin het BOB-brevet behaalde en dus als titularis van het recherchebrevet, van de voorrangsregeling voorzien in die bepaling waardoor hij op plaats 57 gerangschikt werd. Had de verwerende partij rekening gehouden met het feit dat hij geacht wordt over het vereiste recherchebrevet te beschikken, dan ware hij gerangschikt op de 76e plaats en niet op de 265e. Aangezien het bestreden ministerieel besluit in zijn artikel 1 een aanstelling verleent aan vier personeelsleden die respectievelijk op plaats 67, 77, 84 en 263 (K. Daels) gerangschikt worden, had hij met een rangschikking op de 76e plaats met ingang van 1 april 2007 een aanstelling moeten verkrijgen, maar die rechtmatige verwachting is niet gehonoreerd.

In het tweede onderdeel van het middel gaat de verzoeker concreet in op de situatie van hoofdinspecteur M. Van Breda, die volgens de administratie op plaats 276 gerangschikt werd en die niet beschikt over het BOB- of een ander brevet. Genoemde hoofdinspecteur is pas na de politiehervorming tot

de Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie toegetreden en kon dus het BOB-brevet niet meer behalen. Hij moest dus noodgedwongen de functionele gerechtelijke opleiding -vervanger van het BOB-brevet- volgen. Waar de verwerende partij in een dienstnota van 16 oktober 2007 nog stelt dat Van Breda over geen brevet beschikte om als commissaris aangesteld te worden, heeft zij nadien haar standpunt klaarblijkelijk gewijzigd, aangezien de betrokkene nu plots op de 57e plaats gerangschikt wordt met de vermelding dat hij sinds 24 februari 2006 over het HAGO-brevet beschikt en dat hij sinds 1 april 2007 aangesteld moet worden. Dit toont aan dat de verwerende partij de FGO-opleiding en het recherchebrevet gelijkstelt met het HAGO- of BOB-brevet dat voorrang verleent. Hijzelf is vrijgesteld van de FGO-opleiding en moet dus als titularis van het recherchebrevet beschouwd worden. Even opmerkelijk is dat hoofdinspecteur K. Daels nu plots met terugwerkende kracht tot commissaris wordt aangesteld terwijl hij voorheen op plaats 263 -dit is twee plaatsen voor de verzoeker- gerangschikt was en er bij hem geen melding gemaakt wordt van enig brevet. Dit laatste bewijst dat K. Daels ook moet genieten van een of andere gelijkstelling en hij geacht wordt over een vereist brevet te beschikken. De verwerende partij is verplicht om personen die zich in gelijke omstandigheden bevinden gelijk te behandelen en een ongelijke behandeling moet steunen op objectieve redenen die verband houden met het beoogde doel. Aangezien te dezen aangetoond wordt dat bepaalde personen door gelijkschakeling en vrijstelling zich in feitelijk dezelfde situatie bevinden maakt de verschillende behandeling die zij gekregen hebben een schending uit van het gelijkheidsbeginsel.

13. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat de verzoeker ten onrechte uit de vrijstelling voor het volgen van de FGO-opleiding afleidt dat die vrijstelling gelijk staat met het behalen van het recherchebrevet. De functionele opleiding die nu -behoudens vrijstelling- gevolgd moet worden om in een rekerchedienst te werken staat los van de voorwaarden van het destijds door de rijkswacht verleend BOB-brevet dat vereist wordt voor een aanstelling tot commissaris. De vrijstelling van een functionele opleiding omdat hij officier van gerechtelijke politie is betekent niet dat de betrokkene geacht moet worden het

BOB-brevet te bezitten. Het koninklijk besluit van 3 juni 2007 is duidelijk wat betreft de toegelaten brevetten, de verzoeker bezit geen van deze brevetten en hij ressorteert derhalve onder de categorie 4. De verwerende partij heeft voorts de personeelsleden niet ongelijk behandeld; zij heeft enkel “administratieve fouten rechtgezet” in de door de personeelsdienst vergaarde inlichtingen.

Beoordeling

14. Daargelaten de vraag of de verzoeker terecht stelt dat hij, hoewel hij niet in het bezit is van een brevet als door het koninklijk besluit van 3 juni 2007 vereist om gerangschikt te worden in categorie 3, op dezelfde wijze behandeld had moeten worden als de hoofdinspecteurs die deze brevetten wel bezitten, stelt de Raad van State in de huidige stand van de rechtspleging vast dat de verzoeker zijn situatie vergelijkt met die van twee collega's:

- a) uit de rangschikking die de verwerende partij op 9 augustus 2007 opmaakte -stuk 1 administratief dossier- blijkt dat M. Van Breda, behorend tot de dienst “FGP Antwerpen-gespecialiseerde diensten” op plaats 276 gerangschikt werd en dat hij over geen brevet beschikte; de verzoeker zelf, die evenmin over een brevet bleek te beschikken, werd op plaats 280 gerangschikt. De nieuwe rangschikking van 10 januari 2011, die de grondslag vormt voor het bestreden ministerieel besluit, geeft evenwel een geheel ander beeld: M. Van Breda wordt op basis van het HAGO-brevet, behaald op 24 februari 2006, op plaats 56 gerangschikt -weliswaar met “prioriteit 4”- waardoor hij in aanmerking komt voor een aanstelling op 1 april 2007; bij de verzoeker daarentegen wordt geen attest vermeld: hij boekt geen significante vooruitgang en wordt op plaats 265 gerangschikt. Daaruit blijkt dat met betrekking tot M. Van Breda wel degelijk rekening gehouden is met een gelijkschakeling van zijn recherchebrevet aan het HAGO-brevet terwijl aan de verzoeker blijkbaar elke gelijkschakeling geweigerd wordt. Voor die onderscheiden behandeling vindt de Raad van State geen verklaring in het dossier.
- b) uit de rangschikking van 10 januari 2011 blijkt dat K. Daels, behorend tot de dienst “FGP Brugge -gespecialiseerde diensten” op plaats 263 gerangschikt

werd -er wordt ook geen prioriteit vermeld- en dat hij, evenmin als de verzoeker die twee plaatsen lager gerangschikt werd, over een brevet beschikt; in het bestreden benoemingsbesluit wordt hij evenwel ingedeeld bij de personeelsleden die op 1 april 2008 aangesteld worden en voegt hij zich aldus bij de kandidaten die in de rangschikking plaats 66 tot 84 innemen, zonder dat daarvoor enige verklaring voorhanden lijkt. Daargelaten de vaststelling dat die aanstelling -zelfs als vierde in de rij- merkwaardig is omdat de nota bij de rangschikking van 10 januari 2011 in haar punt 7 melding maakt van 19 aanstellingen die te verrichten zijn op 1 april 2008 en K. Daels nu bovenop deze 19 personen wordt aangesteld, kan uit het dossier niet opgemaakt worden waarom K. Daels een sprong maakte in de rangschikking en de verzoeker niet, hoewel hun administratieve situatie wat betreft het bezit van brevetten niet verschilde. Ook voor deze ongelijke behandeling geeft de verwerende partij dus geen verklaring.

15. De concrete aanwijzingen van een ongelijke behandeling die de verzoeker overlegt en die in de huidige stand van de procedure door de verwerende partij niet weerlegd worden, rechtvaardigen de conclusie dat de verwerende partij zich met het oog op de rangschikking van de kandidaten niet strikt gehouden heeft aan de regel vervat in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 en dat zij de bestreden benoemingen heeft verricht met inachtneming van bepaalde gelijkstellingen die zij mogelijks ten onrechte aan de verzoeker geweigerd heeft.

Het middel geput uit de schending van het gelijkheidsbeginsel is ernstig.

16. De omstandigheid dat de verwerende partij voor het opmaken van haar rangschikking met het oog op de verrichte aanstellingen, niet altijd strikt de hand lijkt gehouden te hebben aan de criteria bepaald in het koninklijk besluit van 3 juni 2007, en de vaststelling dat zulks in het nadeel van de verzoeker gespeeld heeft, maakt de gehele volgorde die in de rangschikking aangehouden is en die door het bestreden besluit gevolgd is twijfelachtig.

De vastgestelde onwettigheden tasten het gehele bestreden besluit aan.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

17. De verzoeker stelt dat hij er belang bij heeft om zo vlug mogelijk in de graad van commissaris aangesteld te worden en dat hij die aanstelling vlugger zal verkrijgen wanneer rekening gehouden wordt met de gelijkstelling van brevetten. In de actuele situatie is het zelfs de vraag of hij die aanstelling wel ooit zal verkrijgen. Door de aanstelling niet te verkrijgen kan hij pas later benoemd worden in de graad en kan hij niet solliciteren voor leidinggevende betrekkingen, noch voor vacatures waartoe enkel officieren toegang hebben. Hij kan ook geen ervaring opdoen. De aanstelling tot commissaris kan zelfs helemaal teloorgaan indien hij de gerechtelijke zuil verlaat. Een later komende vernietiging zal het nadeel niet wegnemen aangezien zijn bevorderingskansen dan beduidend kleiner zullen zijn; in ieder geval zal die vernietiging een verstoring van de goede werking van de dienst met zich brengen.

18. De verwerende partij betwist het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Zij stelt dat het nadeel volgt uit het koninklijk besluit van 3 juni 2007, waarin ten voordele van de verzoeker geen voorrang ingesteld is. In de huidige rangschikking is hij er zelfs op vooruitgegaan tegenover vroeger. Het nadeel dat de verzoeker aanvoert is vooral hypothetisch. In ieder geval verandert de aanstelling niets aan de feitelijke tewerkstelling zodat de verwijzing naar het ontberen van ervaring niet opgaat.

Beoordeling

19. Gewis berokkent het bestreden ministerieel besluit aan de verzoeker in beginsel geen onmiddellijk nadeel in die zin dat hij op grond van zijn rangschikking nog niet in aanmerking kwam om tot commissaris aangesteld te worden. Dat nadeel wordt dan weer wel duidelijk zichtbaar in de mate de verzoeker aannemelijk maakt dat de lijst, die de basis vormde voor de volgorde van de aanstelling, opgesteld is met inachtneming van gegevens die niet voor elkeen dezelfde waren -hij heeft niet de gunstige behandeling gekregen die anderen te beurt gevallen is-, zodat hij mogelijks een gunstigere rangschikking kan claimen die hem onmiddellijk of binnen afzienbare tijd uitzicht verleent op de geambieerde aanstelling. Het nadeel is ook ernstig in de mate de verwerende partij de verzoeker afhoudt van een voordeel waar hij bij correcte toepassing van de regelgeving recht op heeft. En het verkrijgen van duidelijkheid over de alom gehanteerde prioriteitscriteria en het quasi onontwarbaar kluwen waarin de verzoeker kan terechtkomen indien de verwerende partij nog verder tot aanstellingen overgaat op grond van de actuele rangschikking, zonder dat hij persoonlijk zicht heeft op de administratieve situatie van elk van zijn collega's, rechtvaardigt dat de verzoeker niet langer dan nodig moet wachten op een uitspraak over zijn annulatieberoep.

De tweede schorsingsvoorwaarde is vervuld.

VI. De mogelijke tussenkomsten

20. De schorsing van het bestreden ministerieel besluit grijpt in op de rechtstoestand van een groot aantal personeelsleden, wiens administratieve gegevens aan de Raad van State niet bekend zijn. Teneinde de rechten van de aangestelde personeelsleden te vrijwaren wordt aan de verwerende partij opgedragen dit schorsingsarrest ter hunnen kennis te brengen met de mededeling dat zij alsnog de mogelijkheid hebben om in de zaak ten gronde tussen te komen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 5 mei 2011 tot aanstelling in de graad van commissaris van politie van bepaalde personeelsleden van de directie gerechtelijke politie.

De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

2. De debatten worden heropend.

3. De zaak wordt verwezen naar de gewone rechtspleging.

4. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 februari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche